

مزایای یک خانواده مسجدی نسبت به دیگران

سید مرتضی موسوی (دانش آموخته سطوح عالی حوزه)

جایگاه مسجد، اختصاص به قشر و گروه خاصی ندارد و در طول تاریخ اسلام همواره مورد استفاده تمام اقوام و اصناف و

گروه‌ها بوده است. حتی وقف مسجد نیز از وقف‌هایی است که ملکیت زمین، بنا را از دست انسان خارج می‌کند و در

اصطلاح فقهی «فک الملک» می‌شود، نه «حبس الملک و تسبیل النفعه»؛^۱ یعنی اینکه، کسی نمی‌تواند مسجد بسازد

با این شرط که قوم و قبیله خودش در آن نماز بخوانند. این چنین بنایی، مسجد نیست، چراکه مسجد از آن خداست و

هم از آن به طور مساوی می‌توانند استفاده کنند.

از صدر اسلام تاکنون مسجد، مورد توجه و احترام همگان بوده است و همه مردان و زنان مؤمن التزام و رفت و آمد به

آن را جزء برنامه روزانه خود می‌دانسته‌اند و همراه فرزندان خود به این مکان مقدس رفت و آمد می‌کرده‌اند و از

فیوضات معنوی آن بهره‌ها می‌برده‌اند.

مسجد به خاطر آداب و احکامی که دارد و تقدس مکانی ویژه‌ای که در مورد آن مطرح شده، آثار بسیاری نیز در خود

دارد. اگر برای رفتن به مسجد، مستحب است با وضو حرکت کنیم، اگر در انتظار نماز بودن در مسجد عبادت محسوب

می‌شود، اگر برای ورود به مسجد باید با پای راست وارد شویم، و... همه اینها باعث می‌شود اثرپذیری ما از معنویت

ملکوتی مسجد بیشتر شود. خصوصاً اگر که خانواده‌ای با تمام اعضا در آن حضور داشته باشد. چراکه نشاط روحی و

شادابی اخلاقی که مسجد به نمازگزارانش تحفه می‌دهد در تک تک افراد خانواده جاری می‌شود و باعث می‌شود فضای

خانه و خانواده مصونیت قابل ملاحظه‌ای در برابر فتنه‌های آخرالزمان داشته باشد.

این نکته، در احادیث ما نیز مشهود است که: اِذَا نَزَلَتِ الْآفَاتُ وَالْعَاهَاتُ وَفِي أَهْلِ الْمَسَاجِدِ.^۲

شاید، دغدغه اصلی خانواده‌ها در دوره ما منحرف نشدن فرزندان از راه هدایت و صراط خداست که با توجه به این روایت و روایات مشابه و حتی آیات قرآن می‌توان تصریح کرد بهترین راه و شاید تنها راه نجات از انحرافات فکری و عقیدتی، مسجدی بودن است که بهترین دوستان را می‌توان در آن یافت.

اگر در قیامت، همه خواهند گفت: «یا ویلتی لیتنی لم اتخذ فلاناً خلیلاً»،^۳ اهل مسجد، این را نخواهند گفت؛ چراکه به فرموده امیرالمؤمنین یکی از هشت خاصیت مسجد، برادر دینی است که ما را در راه خدا یاری برساند: اخأ مستفاداً فی الله.^۴

اگر مشکلات جامعه ما به لیل ناآگاهی است: «ذلک بأنهم قوم لا یعقلون»،^۵ اهل مسجد از این گزند در امانند؛ چراکه چیزی که در مسجد بیان می‌شود علمی است که فواید فراوان دارد و به درد دنیا و آخرت‌مان می‌خورد: علماً مستطرفاً. اگر از سعادت اخروی فرزندان و خودمان نگران هستیم و به اصطلاح تمام هم و غممان عاقبت به خیر شدن است باز هم مسجد است که این مهم را فراهم می‌آورد: «یا ایها الذین آمنوا قوا انفسکم و اهلیکم ناراً»،^۶ چراکه مسجد است که انسان را اهل ایمان نگه می‌دارد: «اذا اعتاد رجل الی المسجد فاشهدوا له بالایمان».^۷

پس می‌توان مزایای یک خانواده مسجدی را نسبت به غیرمسجدیان این‌گونه برشمرد که یک خانواده اهل مسجد، از بلاهای آخرالزمان در امانند. این بلاها هم جنبه مادی دارد و هم جنبه معنوی چراکه در روایت مورد بحث هم آفت مطرح شده بود و هم عاها. آفت، بیشتر جنبه مادی را در برمی‌گیرد ولی عاها به جنبه‌های معنوی نیز نظر دارد.^۸

یک خانواده مسجدی از اهل بیت دوستان خود و دوستان فرزندشان اطمینان دارند و نگرانی ندارند. یک خانواده اهل

مسجد از ناآگاهی‌هایی که باعث انحراف می‌شود، رنج نمی‌برد.

امید است از اهل مسجد باشیم و از گزند ابتلائات آخرالزمان مصون بمانیم.

-
۱. وسیلة النجاة؛ ص ۵۲۸.
  ۲. کنز العمال؛ ج ۷، ص ۱۸۷.
  ۳. فرقان: ۲۸.
  ۴. کنز العمال؛ ج ۷، ص ۹۴.
  ۵. ماده: ۵۸.
  ۶. تحریم: ۶.
  ۷. کنز العمال؛ ج ۷، ص ۱۸۵.
  ۸. فرهنگ جامع نوین؛ ج ۲، ص ۲۸.